

търъ върхъ, че да си го избере за боракъ. Знаялъ той, че ако избере най-якъ боракъ и счупи яйцата на всички махленчета, той ще бжде презъ лътото най-здравия между всички. И сборятъ ли се, кога запладнуватъ овцетъ въ лжката — той ще поваля всъкиго.

Председателътъ на съда не долавя, защо Павелъ разправяше дѣтски работи, но не го спираше.

— Продължавай, — продума председателътъ, когато Павелъ се спрѣ, съкашъ да си спомни какво идѣше подире.

. . . А по Великденъ — той въ дома се не прибиралъ. Искалъ душата му да се нарадва.

Споменитъ му се спрѣха по Гергьовденъ.

. . . Здрачъ. Тихата Гергьовденска вечеръ се оглася отъ